

Papież jest nagi!

Autor tekstu: **Janusz Milczarek**

kolejny pomnik

Bełchatów – miasto w województwie łódzkim, leżące na największych w Polsce złożach węgla brunatnego. Dzięki kopalni odkrywkowej, w ciągu ostatnich dwudziestu lat liczba mieszkańców wzrosła prawie ośmiokrotnie, osiągając 65 tysięcy. Olbrzymi kompleks górniczo – energetyczny sprawił, że Bełchatów nie boryka się z problemem bezrobocia i należy do najbardziej dynamicznie rozwijających się aglomeracji w centrum Polski.

Główną arterią Bełchatowa jest ulica Kościuszki, przy której mieszczą się siedziby władz samorządowych miasta i gminy oraz kościół Narodzenia NMP. Właśnie między tymi trzema budynkami bogobojni samorządowcy upatrzyli idealne miejsce na ustawienie pomnika milenijnego papy.

Odsłonięcie i poświęcenie drogocennego posągu z brązu patynowanego nastąpiło w ubiegły piątek (8.09). Z tej właśnie okazji główna ulica Bełchatowa została zamknięta na pięć godzin, a miasto ogarnął totalny paraliż. Na skrzyżowania wylegli policjanci wszelkich formacji, wynajęci ochroniarze w pełnym bojowym rynsztunku, strażnicy miejscy w galowych strojach i żołnierze w zielonych beretach. Zjednoczone siły służb porządkowych dołożyły wszelkich starań, aby szef archidiecezji łódzkiej, arcybiskup **Władysław Ziółek**, czuł się bezpiecznie i swojsko jak u Pana Boga za piecem.

Aby zapewnić frekwencję na uroczystej mszy odprawianej przez świętobliwego, w 26 bełchatowskich szkołach skrócono lub odwołano lekcje. Każdy uczeń, który nie miał ochoty iść do kościoła, musiał przynieść usprawiedliwienie od lekarza lub rodziców z wyraźnie sprecyzowaną przyczyną absencji w tak ważnej uroczystości, jak święcenie pomnika. Dzieciaki z rodzin niekatolickich musiały się gęsto tłumaczyć z innowierstwa.

W samo południe stał przed kościołem NMP rozhisteryzowany, dziesięcioletni tłum wypatrujący pana arcybiskupa. Jego eminencja był łaskaw spóźnić się na własne kazanie zaledwie pół godziny, ale w zamian dał swoim wielbicielom wspaniałą popis sztuki oratorskiej. Opowiedział wiernym, jak dobrze zna wielkiego papieża Polaka, o czym gawędził z nim ostatnio w Watykanie, jak bardzo Jan Paweł II kocha bełchatowian i jak cieszy się z kolejnego pomnika.

Pokłony dla wielebnego Ziółka złożyły wszystkie poczty sztandarowe (w liczbie 28). Delegacje licznych parafii ofiarowały mu cenne dary. W zamian czcigodny obiecał odpust zupełnie wszystkim, którzy podczas mszy wyspowiadają się ze swoich grzechów. Na wieść o tym ludziska ustawili się w długich kolejkach po rozgrzeszenie.

Msza trwała „zaledwie” 2,5 godziny, więc koncelebrant wykrzesał z siebie jeszcze siły na przedarcie się przez tłum w stronę pomnika. Skropił go obficie wodą święconą, a następnie dokonał uroczystego odsłonięcia poprzez przecięcie szarfy, którą opasany był postument. Kiedy opaska spadła na ziemię, jakiś dzieciak krzyknął: „Papież jest nagi!” Ci którzy pamiętają baśnie Andersena wybuchnęli śmiechem.

Aby zmasać plamę na wizerunku wielkiego Polaka, któryś z kościelnych dostojników zaintonował: „Niech żyje papież!” Ale nie znalazł chętnych do skandowania tego hasła. Ludzie najwyraźniej mieli dość imprezy, która bardziej przypominała szopkę niż uroczystości milenijne.

Pół godziny po zakończeniu ceremonii pod pomnikiem (wciąż żyjącego papieża) dewotki paliły znicze i odmawiały zdrowaśki za jego duszę. Na plebanii kościoła NMP trwał wielki kiermasz, a miniaturowe kopie właśnie postawionego postumentu sprzedawały się jak świeże bułeczki. Na trotuarach stali członkowie Oazy Rodzin Katolickich, którzy handlowali cegiełkami na budowę już zbudowanego pomnika Jana Pawła II.

W Bełchatowie nasz wielki rodak nie gościł. Nie przeszkodziło to nazwać tutejszy szpital jego imieniem. Na ścianie tegoż przybytku znajduje się arcydzieło w postaci płaskorzeźby z wizerunkiem głowy Kościoła rzymskokatolickiego.

W szpitalu — molochu na 26 oddziałach pracuje ponad półtora tysiąca ludzi. Dyrekcja do dzisiaj nie wypłaciła im należnych trzynastek za lata 1998 — 99. Medycy złożyli pozew do Sądu Pracy i wygrali. 30 sierpnia wyrok utrzymał w mocy łódzki Sąd Apelacyjny, do którego odwołał

się dyrektor **Antoni Stępień**. Razem z odsetkami za zwłokę winien jest on pracownikom ponad 7 milionów złotych i na pomoc władz miasta nie ma co liczyć.

Prezydent miasta Bełchatowa - **Tadeusz Rozpara**- nie wsparł finansowo szpitala. Ostatnio oddał się przewodniczeniu Społecznemu Komitetowi Budowy Pomnika Jana Pawła II. Znalazł sponsorów, którzy sfinansowali postument, ważący więcej niż czołg, a wykonany ze szlachetnego kruszcu. Wypada mieć nadzieję, że dochód z cegiełek, które wspólnicy pana prezydenta sprzedają do dzisiaj, zostanie przeznaczony na zaległe pensje dla służby zdrowia spod szyldu Jana Pawła II.

Bełchatów z wielką pompą dołączył do grona papieskich miast. Brązowa figura naszego wielkiego rodaka zdobi centrum grodu, a jego gipsowa karykatura wisi na ścianie bankrutującego szpitala. Gdyby tak jeszcze udało się nazwać Kopalnię Węgla Brunatnego imieniem Jana Pawła II, a patronem Elektrowni Bełchatów uczynić (dla odmiany) Karola Wojtyłę...

(Publikacja: 03-08-2002)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1727>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl